

Rok V. Nr. 487 .

Warszawa, dn. 5 listopada 1930 r.

T R E Ś Ć Nr. 487 .

KREDYTY SOWIECKIE W. BRYTANJI .	str.	1
RACJONALIZACJA, A STAN FINANSOWY PRZEMYSŁU NIEMIECKIEGO .	"	1
SYTUACJA NA GIEŁDZIE NOWOJÓRSKIEJ.	"	4
BUDŻET AUSTRJI .	"	5
ZWROT NA SZWAJCARSKIM RYNKU KAPITAŁOWYM .	"	6
NOWY ROZWOJ W DZIEDZINIE BANKÓW BILETOWYCH .	"	7
PAŃSTWOWY BANK PRZEMYSŁOWY W JUGOSŁAWJI .	"	9
PLAN GOSPODARCZY ROSJI SOWIECKIEJ NA OSTATNI KWARTAŁ 1939 ROKU .	"	9

.....

WIADOMOŚCI FINANSOWE, WALUTOWE
I KREDYTOWE.

KREDYTY SOWIECKIE W. BRYTANJI.

"MANCHESTER GUARDIAN" z 1-go listopada r.b. donosi, iż w parlamencie angielskim interpelowano rząd, ile wynoszą gwarancje kredytowe udzielone ROSJI SOWIECKIEJ na podstawie ustawy o kredytach eksportowych /EXPORT CREDITS ACT/. Przedstawiciel OVERSEAS TRADE DEPARTMENT oświadczył, że ogólna suma transakcyj eksportowych, dokonanych pomiędzy eksporterami angielskimi a ROSJĄ SOWIECKĄ, na podstawie ustawy rzeczonej, wynosi 4.8 miliona funtów, z czego przez rząd angielski gwarantowane jest 2.882.515 funtów szterlingów.

Jeden z wybitnych przedstawicieli partji konserwatywnej, sir W. DAVISON, zapytał wówczas rząd, czy w razie jeżeli będzie zmuszony zapłacić te zagwarantowane 2.9 miliona funtów znajdzie jakieś pokrycie tej sumy, t.j. czy gwarancje eksportowe udzielone rządowi sowieckiemu posiadają jakieś realne zabezpieczenie. Na to pytanie przedstawiciel rządu nie mógł odpowiedzieć, wobec czego dyskusja została odroczone. Celem tej interpelacji było niewątpliwie ograniczenie kredytów eksportowych dla ROSJI SOWIECKIEJ, bo ustawa o gwarancjach kredytowych bynajmniej nie przewiduje specjalnego zabezpieczenia czy pokrycia dla gwarancyj rządowych. Tego rodzaju pokrycie byłoby zresztą sprzeczne z ustawą, bo jeżeli dłużnik posiada odpowiednie pokrycie należności, to nie potrzebuje gwarancyj kredytowych. Znamienne jest, że przedstawiciel OVERSEAS TRADE DEPARTMENT uważał, iż w zasadzie takie zabezpieczenie gwarancyj rządowych w transakcjach z ROSJĄ SOWIECKĄ, jest wskazane.

RACJONALIZACJA, A STAN FINANSOWY PRZEMYSŁU NIEMIEC -
KIEGO.

"THE FINANCIAL NEWS" z 30-go października r.b. w artykule wstępnym "RATIONALISATION IN GERMANY" omawia skutki finansowe racjonalizacji prze-

mysłu niemieckiego, podstawą dla wniosków "THE FINANCIAL NEWS" jest sprawozdanie THELWALLA attache handlowego ambasady angielskiej w BERLINIE.

Obecna depresja gospodarcza w NIEMCZECH jest bardziej dotkliwa niż wszystkie przez które NIEMCY przechodzili od r. 1871. Jak dotychczas niema żadnego symptomu, któryby wskazywał, iż depresja ta może być wkrótce zakończona, albo przynajmniej złagodzona. Jednak metody przewyciężenia kryzysu — mimo ogromu obecnego przesilenia — nie są wcale sporne. Sprowadzają się one do trzech wskazówek, mianowicie konieczności reformy finansów państwowych i samorządowych, redukcji płac zarobkowych oraz uzgodnienia cen detalicznych, t.j. zarobków pośrednika i detalisty ze stanem cen hurtowych. Z niewątpliwą energją rząd RZESZY usiłuje obecnie zrealizować pierwszą z tych trzech wskazówek, gdy tymczasem realizacja drugiej i trzeciej natrafia na duże trudności.

W całych NIEMCZECH rozgorzała walka o płacę zarobkową: w walce tej nie chodzi o podwyżkę płac zarobkowych, ale jedynie o to, aby nie dopuścić do nominalnej redukcji płac zarobkowych, która grozi we wszystkich gałęziach przemysłu niemieckiego. Również trudna wydaje się sprawa redukcji cen. Tu należy liczyć się z potężnym oporem karteli i trudno orzec, czy rząd okaże się na tyle stanowczy, aby zmusić bezwzględnie kartele do obniżenia cen.

Zagadnienie kartelizacji przemysłu niemieckiego jest w ścisłym związku z zagadnieniem racjonalizacji. Kartele były organizowane, albo też słabe względnie kartele konsolidowały się, tworząc potężne organizacje, w celu racjonalizowania przemysłu. Racjonalizacja była tedy pod wieloma względami spiritus movens kartelizacji w NIEMCZECH. Kartele inwestowały olbrzymie fundusze, zwiększając niepomiernie kapitał stały przemysłu niemieckiego w s z y s t k o k o s z t e m k a p i t a ł u o b r o t o w e g o. Trudno orzec, czy przemysł niemiecki przeinwestował się: w każdym razie oprocentowanie i amortyzacja inwestycji, dokonanych w celu racjonalizacji, pochłania znaczne fundusze, ta że obecnie konsument niemiecki musi drogo płacić za gwałtowne tempo usprawnienia i modernizacji przemysłu swojego kraju w ciągu ostatnich lat 10. Przemysł niemiecki obciążony jest więc olbrzymią hipoteką powstałą wskutek racjonalizacji, a odsetki i raty amortyzacyjne uniemożliwiają obniżenie cen.

Racjonalizacja w dużej mierze zawiodła, bo jeżeli nawet nie była przyczyną zwyżki cen, to w każdym razie stała się decydującą przeszkodą ich redukcji. A przecież zasadniczą ideą racjonalizacji

zacji jest tańsza produkcja, a więc niższe ceny. "THE FINANCIAL NEWS" podkreśla, iż proces racjonalizacji nie dla wszystkich krajów jest jednako korzystny. Dla pokrycia kosztów szybkiej racjonalizacji konieczny jest bardzo pojemny rynek wewnętrzny: na rynki eksportowe wobec rozwoju protekcyjizmu i chwiejnych konjunktur po wojnie światowej, przemysł, który zamierza się zracjonalizować, może liczyć tylko z wielkimi zastrzeżeniami. Dlatego też sukcesy, zresztą i to w wielu dziedzinach względne, racjonalizacji przemysłu w STANACH ZJEDNOCZONYCH nie są wystarczającym powodem, ani argumentem dla racjonalizowania przemysłu w innych krajach, które nie posiadają rynku wewnętrznego o tak olbrzymiej zdolności nabywczej, jak STANY. Ze względu na ciężary finansowe racjonalizacji, inne kraje — w zależności od stanu rynku wewnętrznego oraz faktycznych, a nie urojonych możliwości wywozowych — powinny zwolnić tempo racjonalizacji albo niekiedy całkowicie jej zaniechać, przynajmniej na pewien czas.

Przemysł niemiecki, który zbyt prędko przejął się hasłem racjonalizacji znalazł się wskutek tego w bardzo uciążliwej sytuacji. Całkowite wyzyskanie znacznie wzmożonej zdolności produkcji jest niemożliwe, a uruchomienie przemysłu w 50 lub 60% tak zwiększa koszty handlowe, iż nawet przy wysokich cenach czysty zysk osiągnięty z produkcji jest tak niski /a często nawet straty są tak dotkliwe/, że wypłacalność wielu przedsiębiorstw jest zagrożona. Stan ten staje się tembardziej groźny, że przedsiębiorstwa, które teraz przeważnie w połowie zaledwie mogą wyzyskać swoją zdolność wytwórczą, dla jej zwiększenia dokonały wielkich inwestycji racjonalizacyjnych i muszą obecnie spłacać długi, które w tym celu zaciągnęły.

Pozatem olbrzymim obciążeniem przemysłu niemieckiego są świadczenia społeczne. Według obliczeń ministra pracy z maja, ogólna suma składek płaconych przez pracobiorców i pracodawców tytułem ubezpieczeń społecznych wynosi 6 miliardów marek rocznie. Jednak ta suma nie wyczerpuje jeszcze wydatków na cele pomocy społecznej: ogólne koszty pomocy społecznej wraz z ubezpieczeniami społecznymi, budową tanich mieszkań i t.d. wynosi 16.7 miliardów mk. i 83% wszystkich wydatków państwowych i samorządowych w NIEMCZECH. Więcej niż jedna piąta ludności niemieckiej korzysta z pomocy społecznej w tej czy innej postaci. Pomoc społeczna jest jednak nie wystarczająca, a zwłaszcza zapożycza dla bezrobotnych oraz ubezpieczenie na starość nie zapewnia nawet minimum egzystencji. Dlatego też około

700 tysięcy osób, korzystających z różnych form ubezpieczeń społecznych, korzysta również ze wsparcia dla ubogich. Redukcja cen musiałaby spowodować zmniejszenie świadczeń społecznych, które jak widać z powyżej statystyki są olbrzymie, a jednak niewystarczające. Gdy więcej niż 20% ludności korzysta z pomocy społecznej w różnych postaciach, sprawa redukcji pomocy państwa, czy gmin przestaje być zagadnieniem, które może być rozwiązane na podstawie obiektywnych kryteriów gospodarczych, a staje się jedną z najbardziej zaognionych spraw politycznych. Wskazuje to, jak zawiłym jest zagadnienie redukcji cen w NIEMCZECH, jak w związku z tym trudna jest sytuacja przemysłu niemieckiego, który budował swoje nadzieje na trwałości "konjunktury konsumcyjnej", zależnej przede wszystkim od dopływu kapitałów zagranicznych, Ale niespodziewanie już w połowie 1928 r. dopływ kapitału zagranicznego został wstrzymany, a w r. 1929 ustał prawie całkowicie. Przemysł tedy zmuszony jest przystosować się do zupełnie odmiennej konjunktury, niż ta na którą był nastawiony od czasu stabilizacji waluty niemieckiej.

SYTUACJA NA GIEŁDZIE NOWOJORSKIEJ .

W ostatnim tygodniu października—według "NEW YORK HERALD" z dnia 1 listopada r.b. - sytuacja na giełdach amerykańskich nie poprawiła się i na ultimo października kursy znów spadły, jak tego dowodzi następujące obliczenie wskaźników kursowych giełdy nowojorskiej .

Obliczenie to odnosi się do kursu akcyj 30 największych koncernów amerykańskich .

Data wykazu	Wskaźnik kursowy .
-------------	--------------------

22 stycznia	1929 r.	307.0
20 czerwca	"	333.4
16 września	"	373.4
18 listopada	"	227.6
2 września	1930 r.	240.4
10 września	"	245.1
25 "	"	217.8
1 października	"	214.4
17 "	"	187.4
23 "	"	188.1
27 "	"	195.1
30 "	"	188.1

Jednocześnie okazało się , iż poprawa kursów obligacyj europejskich i południowo-amerykańskich narazie została zahamowana . Tendencja na giełdzie nowojorskiej jest tak słaba , że 30 i 31 października r.b. większość obligacyj zagranicznych utraciła 1 albo 2 punkty . T.np. niemiecka 5½%-wa pożyczka reparacyjna, notowana 30 października r.b. 79½ , była 31 października notowana tylko 79. Tyleż straciła również 7%-wa pożyczka RZESZY, t.zw. pożyczka DAWESA . Pożyczki włoskie utraciły pół punktu inne zaś od pół do 0.25 punktów . Jest to niepomysłnym symptomem nietylko ze względu na stan kursów, ale również na możliwość nowych emisji na giełdzie nowojorskiej .

Emisja pożyczek zagranicznych w NOWYM JORKU jest niezmiernie utrudniona , a ogłoski o nowej pożyczce chińskiej dla rządu nankińskiego są zdementowane /pożyczka ta miała jakoby wynosić miliard uncjy srebra / . NIEMCY pomimo dużych wysiłków nie mogli w październiku uzyskać żadnej pożyczki długoterminowej.

Za pieniądź dzienny płacono 2% . Również stopa dyskontowa pozostała bez zmiany .

BUDŻET AUSTRII .

"TIMES" z 1 listopada r.b. podnosi, iż mimo ostrej depresji gospodarczej sytuacja finansowa republiki austriackiej jest zupełnie pomyślna, a budżet jest zrównoważony . Dochody budżetowe wynoszą na r. 1931 - 2.166 milionów szylingów, a wydatki - 2.130 milionów szylingów. Pozostaje tedy nadwyżka 36 milionów szylingów, która będzie użyta na pokrycie części wydatków inwestycyjnych . Budżet inwestycyjny na r. 1931 wynosi 171 milionów szylingów : wobec tego, że około 36 milionów szylingów będzie osiągnięte z nadwyżki dochodów nad wydatkami w budżecie zwyczajnym , pozostaje do pokrycia 135 milionów szylingów . Ta część budżetu inwestycyjnego będzie pokryta z pożyczek zagranicznych ewentualnie z zagranicznych kredytów bankowych, które będą stanowiły właściwie zaliczkę na pożyczki długoterminowe, emitowane w przyszłości w miarę polepszenia sytuacji na rynku emisyjnym.

 ZWROT NA SZWAJCARSKIM RYNKU KAPITAŁOWYM.

"BASLER NACHRICHTEN" z 2 b.m. stwierdzają, że w ruchu kapitałowym do SZWAJCARJI w ostatnim tygodniu nastąpił zasa d n i o z y z w r o t . Ucieczka kapitału niemieckiego nie tylko zupełnie ustała, lecz wycofuje go się nawet już bądź bezpośrednio, bądź też drogą sprzedaż y obligacyj szwajcarskich. To też banki szwajcarskie z BANKIEM NARODOWYM na czele przygotowują się już na d a l s z y o d p ł y w kapitałów niemieckich. Celem zaś z a p o b i e ż e n i a ujemnym skutkiem tego odpływu na szwajcarskim rynku pieniężnym i dewizowym BANK NARODOWY ma już w pogotowiu większe rezerwy złota i dewiz.

Wycofanie kapitałów niemieckich przyniosło ze sobą także znaczny s p a d e k k u r s u stale oprocentowanych walorów szwajcarskich, które od połowy października r.b. bezustannie szły w górę, a to według obliczeń BANKU NARODOWEGO prawie o 25%. To też rendite tych papierów spadła do 3%, obecnie zaś z powodu sprzedaży niemieckich znowu powróciła do 4%. Mimo wszystko jednak panująca już od długiego czasu na szwajcarskim rynku pieniężnym nadzwyczajna p ł y n n o ś ć bynajmniej się jeszcze nie zmniejszyła. Pieniądz dzienny wogóle nie znajduje lokaty, a dyskont przywrotny znajduje się na nieznanym dotychczas w SZWAJCARJI niskim poziomie 1 1/4%. Rozpięcie wreszcie między stopą prywatną, a oficjalną osiągnęło prawdziwy rekord, bo 1.25%.

Istnieje zatem t e c h - n i c z n a możliwość ponownego obniżenia szwajcarskiej stopy dyskontowej. BANK NARODOWY narazie jednak w s t r z y m u j e się od tego kroku, ponieważ wewnętrzne zapotrzebowanie pieniężne jest minimalne, a z drugiej strony odpływ kapitału niemieckiego wymaga pewnej ostrożności w dyspozycjach. Za graniczone papiery kredytowe i rembursowe notują 1 1/2% i rozpoczęło się już także udzielanie NIEMCOM nowych kredytów. Na rynku dewizowym wreszcie panuje silny

popyt na funty i dolary, a w szczególności na marki niemieckie.

WIADOMOŚCI BANKOWE.

NOWY ROZWOJ W DZIEDZINIE BANKÓW BILETOWYCH.

W "NIEUWE ROTTERDAMSCHE COURANT" z 30 października r.b. królewski komisarz BANKU NIDERLANDZKIEGO, prof. dr. G.W.J. BRUINS publikuje pod powyższym nagłówkiem szeroko zakreślony artykuł, którego zasadnicze wywody brzmią, jak następuje:

Przed wojną najważniejszym czynnikiem w bankach emisyjnych było pokrycie biletowe, unormowane całym szeregiem przepisów. O ile zaś przewidywały one pokrycie minimalne, zarząd banku starał się o pewne rozszerzenie tej granicy, które miało umożliwić normalne wahania. Wystarczyło tu przeważnie 10%-we rozszerzenie. Gdy atoli z powodu konjunktury lub z innych przyczyn pokrycie wykazywało tendencję zniżkową, stało się konieczne podwyższenie stopy dyskontowej. Oczywiście, że tym sposobem nie dąży się bynajmniej uniknąć wielkie międzynarodowe wahania konjunktury. To też starano się zacieśnić jeszcze silniej węzły łączące poziom cen z produkcją złota. Właściwym celem zaś polityki BANKÓW BILETOWYCH była pewna ogólna równowaga między poszczególnymi krajami, którą osiągnano też bez wielkich tarć.

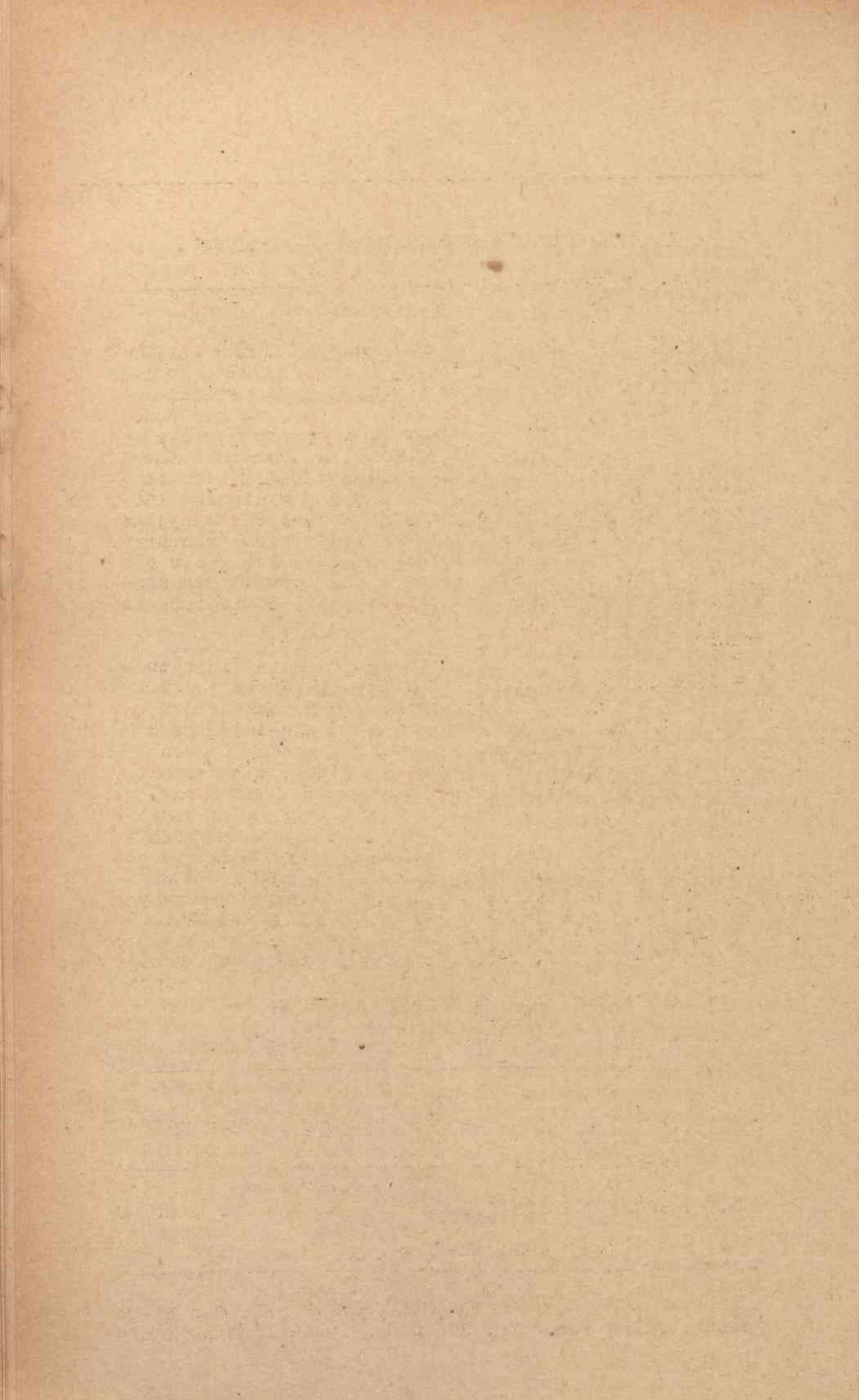
Porównując te przedwojenne stosunki z obecnymi, poznamy natychmiast zasadnicze różnice. Przedewszystkiem stwierdzimy, że międzynarodowy ruch kapitału nie osiągnął jeszcze swej dawnej elastyczności. Kapitał długoterminowy w szczególności, mimo wielkich w porównaniu z latami przedwojennymi różnic w międzynarodowych stopach procentowych, jest w ruchu swym po części hamowany. Lepiej natomiast ma się rzecz

z kapitałem krótkoterminowym, który po części nawet objął funkcje kapitału długoterminowego. Obecna sytuację charakteryzuje wogóle fakt, że kursujące w międzynarodowym ruchu kwoty są znacznie większe od kwot przedwojennych. To też międzynarodowe różnice odsetkowe są o wiele mniejsze, niż w dziedzinie kapitału długoterminowego.

Mimo to w licznych krajach eksportujących kapitał z mniejszą elastycznością kapitału długoterminowego nie dała się tym sposobem zupełnie skompensować. Dlatego też ujawniają się kongestje, wywierające swój wpływ zarówno na rozdział złota, jak i na funkcjonowanie oraz wzajemne reagowanie BANKÓW BILETOWYCH. Niezależnie zaś od tego w bardzo wielu instytucjach emisyjnych rozszerzenie przepisanej granicy pokrycia jest znacznie większe, niż przed wojną. Chcąc sobie o tem wytworzyć pojęcie, należy brać w rachubę nie tylko pokrycie złotem, lecz i wzrosłe do niebываłych rozmiarów zapasy dewiz, słusznie nazwane "złotem, przynoszącym odsetki". Z punktu widzenia bowiem pokrycia biletowego, zapasy dewiz spełniają tę samą funkcję, co złoto.

Ze względu na olbrzymi wzrost międzynarodowych zobowiązań krótkoterminowych rozszerzenie granicy pokrycia biletowego jest zrozumiałe i słuszne. Wchodzi tu atoli w grę jeszcze inne czynniki. Jakiegoż są one rodzaju?

Otóż czasu wojny i po niej prawie we wszystkich krajach banki prywatne rozwinęły się w nadzwyczajnej mierze. Mogą one też praktycznie zaspokoić całkowite zapotrzebowanie kredytowe różnych gałęzi gospodarstwa. Jest zatem rzeczą jasną, iż nie pozostaje to bez wpływu na BANKI BILETOWE. Szczególnie silnie zaś ta zmiana sytuacji ujawnia się w krajach, gdzie w ruchu płatniczym banknot rozstrzygającą odgrywa rolę. Nie należy także zapominać, że banknot zastępuje dziś dawne monety złote. Bez wątpienia zatem przedwojenne stanowisko BANKÓW BILETOWYCH zostało osłabione i jedynie MIĘDZYNARODOWA KOOPERACJA tych instytucyj może dać pewną rekompensatę.

 PAŃSTWOWY BANK PRZEMYSŁOWY W JUGOSŁAWJI .

Berlińska "BOERSEN-ZEITUNG" z 1-go b.m. donosi z BIAŁOGRODU, że specjalna komisja ministerstwa sprawiedliwości wypracowała statut nowego BANKU PRZEMYSŁOWEGO, który ma być powołany do życia celem lepszego rozwoju u p r z e m y s ł o w i e n i a JUGOSŁAWJI. Nowa instytucja będzie siedzibę swoją miała w BIAŁOGRODZIE, a początkowy jej k a p i t a ł akcyjny wyniesie 150 milionów dinarów, rozdzielonych na 150.000 akcji po 1.000 dinarów. Kapitał ten za zezwoleniem ministrów handlu i przemysłu oraz finansów może być p o d w y ż s z o n y najwyżej do 1 miljarda. Czynność swoją BANK PRZEMYSŁOWY ma rozpocząć w 3 miesiące po ogłoszeniu ustawy .

Głównym celem tej instytu - cji jest popieranie rodzinnych przedsiębiorstw p r z e m y s ł o w y c h, a w szczególności także i h o t e l i. Finansowanie ma być dokonane drogą w k ł a d ó w oszczędnościowych i emisji przemysłowych o b l i g a c y j i listów z a s t a w n y c h. Dyrektora banku wybiera rada nadzorcza, zaś z ramienia rządu k o n t r o l u j e instytucję specjalny komisarz królewski. BANK PRZEMYSŁOWY będzie wyposa - żony w t e s a m e prawa i przywileje, co PAŃSTWOWY BANK HIPOTECZNY. PAŃSTWO obejmuje g w a - r a n c j ę za wypłaty obligacyj, listów zastawnych i wkładów oszczędnościowych BANKU PRZEMYSŁOWEGO. K u p o n y tych papierów są w o l n e od po - datków i opłat. Powołanie do życia tej nowej insty - tucji świadczy o i n t e n s y w n o ś c i uprze - mysłowienia JUGOSŁAWJI .

 W I A D O M O Ś C I E K O N O M I C Z N E

PLAN GOSPODARCZY ROSJI SOWIECKIEJ NA OSTATNI KWARTAŁ
1930 ROKU .

"EKONOMICZESKAJA ŻYZN" z 31-go
października r.b. Nr. 206 podaje uchwałę Rady Komii

sarży ludowych z 30 października 1930 r., ustalającą normy produkcji oraz plan inwestycyjny na kwartał ostatni r.b. Należy tu podkreślić, że bardzo dziwne jest ogłaszanie planu produkcji na kwartał, który rozpoczyna się dnia 1 października w dniu 31 października i że zdawałoby się, że zapóźno jest planować wtedy, gdy trzecia część okresu planowego już minęła. Ale dla planowości sowieckiej nie jest to jak widać istotnym szkopułem.

Ustalenie planu gospodarczego na kwartał od I/X. do 31/XII 1930 r. ma nie-kończenie większe znaczenie niż zwykle ustalenie kwartalnego planu. Otóż, jak już wskazywaliśmy w "WIADOMOSCIACH FINANSOWYCH" w dniu 20 września ogłoszone zostało rozporządzenie przenoszące początek roku gospodarczego w ROSJI SOWIECKIEJ z 1 października na 1 stycznia. Motywacja tego rozporządzenia była nader oryginalna: tak długo jak ROSJA SOWIECKA była krajem rolniczym początek roku rolnego powinien być być uzgodniony z fazami produkcji gospodarstwa wiejskiego. Obecnie zaś, gdy pod wpływem wykonania planu pięcioletniego Z.S.R.R. w szybkim tempie uprzemysławia się rolnictwo przestaje być dominującą dziedziną produkcji, wobec czego możliwe jest uzgodnienie roku gospodarczego z rokiem kalendarzowym. Niedorzeczność tego tłumaczenia jest oczywista jeżeli się zważy, że dotychczas obowiązujący przepis początku roku gospodarczego nie był wcale identyczny z ustalonym ustawowo początkiem roku rolnego: początek roku gospodarczego przypadał bowiem na 1 października, natomiast początek roku rolnego na 1 lipca. Rok gospodarczy tedy w ROSJI SOWIECKIEJ nie był wcale identyczny z rokiem rolnym, a więc, przyjmując nawet tłumaczenie rozporządzenia z 20 września r.b. /że Z.S.R.R. jest dzięki wysiłkom władzy sowieckiej krajem przemysłowym/ nie było potrzeby zmienia-
nia kalendarza gospodarczego, by zmanifestować w ten sposób swoją niezależność od rolnictwa.

W rzeczywistości ta groteskowa motywacja ukrywa niewątpliwą konsternację w rządzie sowieckim. Plan roczny 1929/30 r., t.j. okres od I/X.1929 r. do I/X.1930 r., nie mógł być wykonany całkowicie i w wielu gałęziach przemysłu, zwłaszcza w przemyśle węglowym, produkcji stali i wyrobów walcowniczych, różnica pomiędzy faktycznym wykonaniem, a planem rocznym jest bardzo znaczna. Z tego względu, aby zyskać na czasie rząd sowiecki wprowadził dodatkowy kwartał w ciągu którego tempo utracone /zwłaszcza w ciągu letnich miesięcy r.b./ ma być odzyskany.

/Dalszy ciąg w Nr. 488 "WIADOMOSCI FINANSOWYCH".

